

проведення занять у симуляційному центрі, ми розглядаємо, як оптимізацію технологій, форм та способів навчального процесу.

Список використаних джерел

1. ACEP Board of Directors: EMS Management of Patients with Potential Spinal Injury. Practice Management Policy Statement adopted January, 2015, Accessed March 1, 2015, at www.acep.org/Physician-Resources/Policies/Policy-Statement/EMS-Management-of-Patients-with-Potential-Spinal-Injury
2. Наказ Міністерства охорони здоров'я України № 1269 від 05.06.2019 «Екстрена медична допомога: догоспітальний етап. Новий клінічний протокол».
3. Практики комунікативної культури в медичному закладі. Пацієнт-центрований підхід, 2020. — 72 с.

ПРИКЛАД РОБОТИ ГУРТКА ТЬЮТОРІВ ПРИ НАВЧАЛЬНО-ТРЕНІНГОВОМУ ЦЕНТРІ СИМУЛЯЦІЙНОЇ МЕДИЦИНИ.

ЕКСКЛЮЗИВНЕ ІНТЕРВ'Ю З ТЬЮТОРАМИ

Кіфа А.В., Смандич В.С., Буряк О.Г., Сокорська В.О., Райда В.В.

Буковинський державний медичний університет, м. Чернівці, Україна

Мета: ознайомити з діяльністю гуртка тьюторів при навчально-тренінговому центрі симуляційної медицини.

Матеріали й методи. Відкрита в онлайн-доступі інформація про гурток тьюторів при симуляційному центрі БДМУ, ексклюзивне інтерв'ю з тьюторами.

Симуляційне навчання є однією із сучасних методик практичної підготовки студентів медичних навчальних закладів освіти, що ґрунтується на реалістичному моделюванні чи імітації клінічної ситуації. Під час нього використовуються наступні методи: віртуальна операційна; стандартизований пацієнт; використання манекенів високого рівня реалістичності; міждисциплінарний тренінг та командний тренінг. Саме з цією метою в Центрі симуляційної медицини БДМУ створено гурток, де студенти набувають необхідних навичок та отримують знання для подальшої ролі тьюторів. Тьютори, попередньо ознайомлені зі сценарієм, де описаний стан їхнього здоров'я, скарги та дані анамнезу, потім залучаються до складання студентами іспиту в якості стандартизованих пацієнтів. [1]

Як зазначив керівник навчально-тренінгового центру симуляційної медицини Віталій Смандич [1], сам практичний тренінг дає можливість студентам відпрацювати алгоритм дій у певній клінічній ситуації,

оптимізувати командну роботу та чітко розподіляти обов'язки в ній. Для того, щоби стати тьютором при навчально-тренінговому центрі, потрібно лише заповнити анкету [2], а сама інформація про це була надана на офіційній сторінці в соціальній мережі Facebook [3] та в новинах [4].

Колишній тьютор симуляційного центру «COSMIT», Петренко Я. С., був у числі тих, хто застав формування гуртка, та вважає, що це великий крок уперед у підготовці майбутніх лікарів. На гуртку вони мали змогу відпрацювати основні практичні навички на манекенах, і тепер, як інтерн, вважає це важливим досвідом і згадує його з теплом. Також він повідомив, що на курсах тьюторства всі мали змогу висловити думку щодо покращення умов та відпрацювань реалістичних ситуацій на станціях навчально-тренінгового центру.

Активну участь у формуванні та розвитку гуртка проявив тьютор Огороднік Р.М., студент 6 курсу БДМУ. У гуртку він допомагав формувати теми й ситуації для симуляційних занять. Робота гуртка була спрямована на навчання студентів практичних навичок. Якщо, наприклад, узяти серцево-легеневу реанімацію, студента не допустять її проводити на пацієнті, а тут ми проводили сценарії, де студент міг брати участь у будь-якій ситуації і відточити навичку до ідеалу. Чим класне тьюторство — тут немає помилок. Після кожної спроби ставиться питання — що було зроблено правильно, а що можна зробити краще?». З часом, зазначає він, робота гуртка змінилася, додалися нові формати, як і симуляції, так і вебінари, запрошували на навчання різних фахівців, а також пізніше почали проводити майстер-класи, наприклад, про щеплення, і спробували донести зрозуміло та доступно інформацію до населення. «У цьому випадку було більше теорії, ніж практики, проте навіть вона була, так сказати, практична». Роман також зазначив, що в гуртку відточувалися не тільки «hard skills», але й «soft skills» — вміння спілкуватися з пацієнтами, і вважає, що це сильна база для розвитку лікаря. В інтерв'ю з ним ми дізналися, що він їхав за кордон як помічник хірурга, і будучи там, він використав практичні знання, наприклад у роботі з інфузоматом, навичку у виведенні щелепи. Після всього він додав, що після тренінгу по СЛР, у нього виробилась звичка носити плівчастий клапан у рюкзаку із собою.

Висновки. Тьютори — це студенти, які допомагають зрозуміти справжню різницю між теоретичними та практичними знаннями, відчувши себе як у ролі пацієнта, так і в ролі лікаря. [4] Вони допомагають іншим студентам правильно та швидко зрозуміти та вивчити практичний матеріал, і стають важливою ланкою зв'язку між студентом та викладачем. Такий спосіб допомагає обома категоріям вирішувати цікаві сучасні проблеми, змушують

рухатись у ногу з часом і технологіями та розвиватись, задаючи важливі питання й розв'язуючи їх разом. У майбутньому це впливає на готовність студента-медика ставати лікарем і розв'язувати важчі ситуації, маючи необхідні відточені до професіонального рівня навички.

Список використаних джерел

1. <https://www.bsmu.edu.ua/news/suchasne-navchannya-studentiv-medikiv-u-bdmu/>
2. https://docs.google.com/forms/d/e/1FAIpQLSfl5MumfLH-G6f0lSorVcSAMVvIc7vyOuJIQCh3Ync-x-RYg/viewform?fbclid=IwAR1-qR0o3GC0sKrakDZRFNat_loWBZzaT7NXB0q8DrvExWcG0KK9SazOJLA
3. <https://www.facebook.com/COSMIT2019/posts/1037187653351925>
4. <https://chernivtsi.online/archives/43075>

СИМУЛЯЦІЙНІ МЕТОДИ У КОМПЕТЕНТНІСНОМУ ПІДХОДІ ДО ВИКЛАДАННЯ ДИСЦИПЛІН ХІРУРГІЧНОГО ПРОФІЛЮ

Кнут Р.П., Сидорчук Р.І., Хомко О.Й.

Буковинський державний медичний університет, м. Чернівці

Реформування медичної галузі і впровадження компетентнісного підходу в медичній освіті призводять до підвищення вимог до підготовки медичних спеціалістів. Симуляційні методи останнім часом набули широкого застосування, зокрема, завдяки доступності на ринку широкого спектру симуляційного обладнання та розвитку методик моделювання клінічних ситуацій із можливістю відпрацювання різних варіантів їх вирішення для засвоєння навичок і формування компетенцій, що розробляються спеціально створеними симуляційними центрами при вищих медичних навчальних закладах.

Вивчення дисциплін хірургічного профілю вимагає від студентів не тільки знання теоретичного матеріалу, але й розуміння особливостей анатомічної будови ділянок тіла людини, топографічних співвідношень та взаємодій органів та систем, просторового мислення, що створює труднощі в розумінні матеріалу, відпрацюванні хірургічних навичок та формуванні компетенцій. Симуляційні методи дають змогу чіткіше візуалізувати процеси, що відбуваються в тілі людини при виникненні різних захворювань та патологічних станів, виконанні тих чи інших маніпуляцій, пов'язаних із ними, у більш повному обсязі зрозуміти анатомічні та хірургічні аспекти, а також патофізіологічний вплив. Окрім того, при відпрацюванні симуляційних завдань хірургічного профілю студенти можуть застосовувати